

ארבעה עשורים של הצלחַת חיים

נשמאחוריו יותר משני מיליון תיקים רפואיים, עשרות אלפי ניתוחים שתיאם ואלפי מקרים מורכבים של טיפולים בחו"ל שבהם היה מעורב, הרב שמעון רגובי בטוח: "זה תחום שבו יש אין ספור פרטים שצריך לשלוט בהם - מהסוגיה הרפואית הספציפית ועד להבנה של את מי מהמומחים המובילים יש לבחור בכל תחום" | סיפורו המדהים של אחד היועצים הרפואיים המבוקשים ביותר בישראל, הרב שמעון רגובי, עלייתו של ארגון 'מזור' והחזון המהפכני לעתיד הייעוץ הרפואי בישראל | אשר גאלנו

| אריה שוורץ |

בימים אלו, כשהעולם הרפואי ממשיך להתקדם בקצב מסחרר, מציין הרב שמעון רגובי, יו"ר ארגון 'מזור', ארבעה עשורים של פעילות בלתי פוסקת בעולם הייעוץ הרפואי. מדובר באחד המונחות החריפים והמוערכים ביותר בתחום, עליו נדיר בעל יכולת מרשימה לשלוט בפרטים הרפואיים המורכבים ביותר - ולהמשיך להוביל את עולם הייעוץ הרפואי בישראל לרמות חדשות של מקצועיות ודיוק.

שמו של הרב רגובי מוכר ומוזכר בבתים רבים. מכל חלקי הציבור - חרדים, דתיים וחילונים, מכל אזור בארץ - מגיעות פניות יומיומיות, במקרים פשוטים אך בעיקר ברגעים הקריטיים ביותר. משפחות, אנשי ציבור ורופאים עצמם - שואפים לשמוע את חוות דעתו ולשמוע את המלצותיו ברגעים הקשים.

הרב רגובי ניהן בכישרון יוצא דופן לקרוא ולנתח מסמכים רפואיים סבוכים, להבין לעומק מחקרים רפואיים עדכניים מהעולם כולו, ולהבחין בין קווים דקים של פיענוחי CT ו-MRI, שברוך כלל נראים רק לעיני מומחי על. הוא מחזיק בידע נרחב ואקטואלי בכל תחומי הרפואה, ומתמצא היטב בשינויים טכנולוגיים, במערכות בריאות בארץ ובחו"ל, בפרוטוקולים טיפוליים ובשמות של הרופאים המובילים בכל תחום ותחום.

הוא מהבודדים שמסוגלים לחבר בין כלל הנתונים - התמונה הרפואית, האפשרויות הטיפוליות, זמינות השירותים, מגבלות הקופות והביטוחים - ולהפיק מתוכן המלצה חדה, מושכלת ומדויקת.

במשך 25 שנה עמד בראש מחלקת הייעוץ הרפואי של 'עזר מציון', וכיום, כיו"ר ארגון 'מזור', הוא ממשיך לפתח מודל של ייעוץ רפואי מקצועי, ממוקד תחומים, המתנהל בשפה אחת עם טובי הרופאים והמוסדות הרפואיים בישראל. מאחוריו יותר משני מיליון תיקים רפואיים, עשרות אלפי ניתוחים שתיאם, ואלפי מקרים מורכבים של טיפולים בחו"ל.

עתה, ערב חג הפסח תשפ"ה, ישבנו איתו לראיון חג מיוחד. ארבעים שנה, עשרות תיקים ביום, חלקם קריטיים. איך מחזיקים דבר כזה?

"זה מקצוע שדורש משמעת. אתה לא יכול להיכנס לכל מקרה רגשית - אתה חייב להישאר חד, לנתח מהר, לדעת מה נכון. אבל אני לא אעמיד פנים שאני עשוי מברזל. יש גם תיקים שמלווים אותי. לפעמים זה מצטבר, ולפעמים, כן - אני יוצא מהמשרד וישב באוטו, ופשוט ממרר בבכי. אבל אני לא נותן לרגש לשבש את התפקוד - רק להזכיר לעצמי למה אני עושה את זה".

מה זה בעצם 'יועץ רפואי'?

"יועץ רפואי אמיתי חייב להבין רפואה - לדעת לקרוא בדיקות, להכיר פרוטוקולים רפואיים, להבין מה חסר, מה לא נאמר, ומה כן אפשר לעשות. זה מקצוע לכל דבר, שדורש ידע מעודכן, אחריות ויכולת לקבל החלטות מדויקות. כל השאר - זה עזרה, זה ליווי. חשוב, אבל זה לא ייעוץ רפואי". בדיוק בשלב הזה שהדברים נשמעים מפי הרב רגובי, הדלת נפתחת בעדינות. אחד העוזרים ניגש בלחישת, ומניח בפניו תיק דחוף: מקרה של בחורה צעירה שעברה תאונת דרכים קשה. שלושה ניתוחים בעמוד השדרה כבר מאחוריה, אבל הכאב נמשך - והרופאים אומרים שאין להם כיוון ברור. הרב רגובי לא ממצמץ. הוא עובר במהירות על הבדיקות, פותח את צילומי הדימות, מדפדף בדו"חות הרפואיים - ואז מרים את הראש ואומר בקצרה: "תפנה אותה לפרופסור פלוני, בבית החולים הקטן ההוא. הוא מתמחה בדיק בסוג הטראומה הזה, ושבר בחוליה הספציפית הזו. ככה סוג טראומה, זה רק אליו".

העוזר רושם וממהר לצאת. ואני, ככתב, מבין שראיתי עכשיו בדיק את מה שהוא הסביר לפני רגע. זה לא 'לסדר משהו' או 'לשחרר בירוקרטיה'. זה ידע. חדות. החלטה שמבוססת על שנים של ניסיון והיכרות עם המערכת עד הרזולוציות הכי עמוקות שיש. זה - ייעוץ רפואי.

מה דעתך על ריבוי היועצים והעסקנים הרפואיים שיש היום? "יש היום הרבה אנשי חסד שעוזרים - וזה דבר גדול. אנשים שמלווים, מסייעים, דואגים, מקדישים זמן ומאמץ לטובת אחרים. אני רואה בזה ברכה עצומה. ברוך ה', הציבור מלא בטוב, ויש הרבה שפועלים מתוך אכפתיות כנה. רק חשוב לזכור, שכשזה מגיע להחלטות רפואיות - צריך לוודא שהן מבוססות על ידע מקצועי".

במשך 25 שנה עמדת בראש מחלקת הייעוץ הרפואי בעזר

בסיום מחלקה עם ד"ר יעקב אמסלם בניוירוקריגיה שערי צדק

ואפילו מפותחות יש מה ללמוד מאיתנו. אבל בהחלט, יש לנו המון מה להשתפר מבחינה בירוקרטית, כמו אי היכולת לבחור מנתח במקרים רבים ועוד ליקויים לא מעטים. אבל חד משמעית: ישראל ממוקמת בקדמת הבמה העולמית. "ובכל זאת", אומר הרב רגובי, "יש מצבים רפואיים נדירים שבהם אני כן ממליץ לעיתים לטוס לטיפול בחו"ל. למרות האיכות הגבוהה של הרפואה בישראל, במקרים כאלה - בארצות כמו ארה"ב, שבהן יש נפח אדיר של מטופלים - מצטבר ניסיון קליני שאין לו תחליף. אני לא נוטה למהר לשלוח חולים לחו"ל, אבל כשיש מקרה שמחייב את זה - זו בהחלט גם אופציה".

וכאן בדיוק נכנס ארגון 'מזור'. "אנחנו לא מחליפים את הרופאים - אנחנו עוזרים למטופל לדעת לאן לפנות, למי, ומתי", מסביר הרב רגובי. "אם אדם ח"ו חלה בסרטן, או שנפל וקיבל שבר משמעותי, הוא לא תמיד יודע מי המומחה המתאים בדיוק לסוג הבעיה שלו, מה האפשרויות בקופת החולים שלו, ואיפה הוא יכול לקבל את הטיפול הטוב ביותר במסגרת הזמן והזכויות שלו. אנחנו מזהים את הנתונים, בודקים את כל התמונה - ומפנים בצורה הכי מדויקת שיש".

אם כבר דיברנו על מערכת הבריאות והרפואה בישראל - מה דעתך על זמני ההמתנה הארוכים בחדרי המיון? לפעמים זה פשוט מרגיש בלתי אנושי.

הרב רגובי עונה מיד: "לשאלה הזו יש שתי תשובות", הוא אומר. "ראשית - כן, באמת חסרים רופאים. זה לא סוד, וזה גם לא עניין של תקציב בלבד - אלא של כוח אדם, של זמינות, של פריסה ארצית. פשוט אין מספיק רופאים וצוות רפואי כדי לתת מענה מידי לכל אחד.

"אבל", מדגיש הרב רגובי, "יש גם צד שני: לפעמים מה שנראה כמו 'המתנה' הוא בעצם תהליך. בדיקות דם, לדוגמה, צריכות להישמר בטמפרטורה מסוימת, להיכנס למכשירים, לעבור אנליזה - וזה לוקח זמן. לפעמים ממתנים לקונטיליום - הצוות הרפואי מתכנס כדי לדון במקרה מורכב, והמטופל בינתיים מרגיש שהוא 'מתכה', אבל בפועל - מטפלים בו כל הזמן".

"אני מבין את התסכול של המטופלים, וזה לגמרי לגיטימי, אבל חשוב לדעת שהמערכת לא עומדת - היא פועלת, רק שלפעמים זה לא תמיד גלוי לעין".

ומה לגבי זמני ההמתנה הארוכים לבדיקות כמו ס.טי ו.אם. אי. איי? גם שם מדובר לא פעם בחודשים של המתנה - אפילו במקרים דחופים.

"זה כבר עניין של תקציב וסדרי עדיפויות", אומר הרב רגובי. "ככל שיהיו יותר מכשירים, יותר משמרות ויותר תקנים - זמני ההמתנה יתקצרו. המדינה חייבת להבין שמדובר כאן בצורך בסיסי, לא בפריבילגיה".

מציין, שבעצם בנית אותה מהיסוד. למה החלטת לעזוב? "עזר מציון הוא ארגון יוצא דופן, עם מערך אדיר של חסד וסיוע שאין בנמצא, ואני רק יכול להודות לו. עבדתי שם שנים רבות, הקמתי את תחום הייעוץ הרפואי מתוך רצון לעזור, וליוזיות מאות אלפי מקרים בשיתוף פעולה עם הצוות הנפלא שם. אך עם הזמן הרגשתי שזה לא מספיק. שהתחום הזה, של ייעוץ רפואי, דורש התמסרות מלאה. לא כמחלקה בתוך מערך של עשרות תחומים - אלא כמשימה שלמה בפני עצמה.

"הבנתי שצריך לבנות משהו חדש: גוף שכולו ייעוץ רפואי. כזה שמפתח שיטות, מטפח התמחות לפי תחומים ותתי-תחומים, בונה שפה משותפת עם הרופאים והמערכת הרפואית, ויודע לדייק לכל פונה את המענה שמתאים לו". ומכאן נולד הרעיון של 'מזור'. מתוך הערכה לעבר - ומתוך מבט לעתיד.

בינה - להבין ולהבדיל

העולם משתנה לנגד עינינו בקצב מסחרר. כל תחום - מהחינוך ועד לתעשייה, מהתחבורה ועד למדע - עובר מהפכה עם כניסתה של הבינה המלאכותית. כלים טכנולוגיים מתקדמים יכולים היום ללמוד, לנתח ולהשפיע על תהליכים אנושיים בצורה שלא היה ניתן להעלות על הדעת לפני עשור. מערכות AI מסוגלות להבין, לשפר ולהתיעל במהירות רבה, וכבר יש תחומים שבהם כמעט בלתי אפשרי לדמיין את החיים בלעדיהם.

איך אתה רואה את הבינה המלאכותית משתלבת בתהליך הרפואי?

"כן, בהחלט, אני רואה אותה משתלבת, משום שכבר כיום עושים בעולם הרפואה שימוש בבינה מלאכותית: בפענוחים, בניתוחים סטטיסטיים, בזיהוי דפוסים. אבל הדרך עוד ארוכה. אנחנו עדיין לא בשלב שבו אפשר להסתמך עליה באופן מלא ואף לא קרוב לשם, בטח שלא בקבלת החלטות רפואיות. בשלב הזה, ה-AI הינו כלי עזר חשוב - אבל אסור בשום אופן לבסס עליו החלטה טיפולית".

נתקלת בנוזקים שנגרמו כתוצאה מהסתמכות על בינה מלאכותית בתחום הרפואי?

"לא ידוע לי על מקרים כאלה. הרופאים בארץ משתמשים בבינה מלאכותית בעיקר ככלי עזר, לא כתחליף לשיקול דעת. לפחות בשלב הזה, זה נעשה בזהירות ובאחריות".

מה דעתך על מערכת הבריאות בישראל, במיוחד ביחס למערכות בריאות אחרות בעולם?

"ברוך ה', מערכת הבריאות בישראל היא מהמצוינות שיש - גם ברמת הרופאים וגם ברמת הטכנולוגיה, למדינות רבות

יחסים מורכבים

בשנה האחרונה, נדמה כי השיח הציבורי סביב הציבור החרדי חצה גבולות חדשים. רשתות חברתיות, אולפנים, מובילי דעה - התחושות בציבור החרדי הן של מתקפה מתמשכת, הסתה ולעיתים אף דה-לגיטימציה למגזור שלם.

נתחיל בשאלה הקלה יותר. **אתה מרגיש שמערכת הבריאות - הרופאים, בתי החולים - מכירים באמונות ובאורח החיים של מטופל חרדי?**

”כן, היום כבר בשלב ההכשרה, עוד בזמן הלימודים, הרופאים והסטודנטים לרפואה לומדים להכיר כל מטופל על פי הדת והאמונה שלו - ולכבד את זה. במדינת ישראל, שבה יש ציבור גדול מאוד של יהודים שומרי תורה ומצוות, זה נחיה טבעי. יש הכרות אמיתית, ובמקרים רבים גם הערכה כלפי המטופלים החרדים. זה לא תמיד פשוט, ויש עוד דרך לשיפור, אבל המגמה בהחלט חיובית”.

חרדי שמזוהה - ולו בעיניהם - עם הצד הימני של המפה הפוליטית, איך אפשר לצפות מהם ליחס נקי ומקצועי? רוב הרופאים עושים את עבודתם באמונה שלמה, אבל התחושות הציבוריות משפיעות - וזה דבר שצריך להדליק נורה אדומה”.

דחינות מגזרית

בשנים האחרונות נדמה שהמודעות לאורח חיים בריא צוברת תאוצה, אך בציבור החרדי קיימת עדיין תופעה מורכבת שראויה לבחינה. מצד אחד, כפי שמעידים אנשי מקצוע, ניתן לזהות לעתים התייחסות פחות רצינית לתחום הבריאות המונעת - תחושת ביטחון מוגזמת או הרגל של דחית בדיקות וטיפולים מונעים. מצד שני, בעת התמודדות עם מחלה, קיימת היענות יוצאת דופן ומסירות שאין לה גבול.

האם זהו פרדוקס בר פתרון? האם אפשר לשמר את ערכי המסירות והתמיכה הקהילתית הייחודיים לציבור החרדי, ובמקביל להטמיע גישה יותר פראוקטיבית לבדיקות סקר

בהתייעצות אצל הגר"ד כהן יחד עם פרופ' פופוביצר מנהל המערך האונקולוגי בהרסה עין כרם

ח"כ יוני משרייקי יו"ר וועדת הבריאות בהענקת תעודת הוקרה לרב רגובי

בסיור באיכילוב עם מנהל המכון האונקולוגי פרופ' עידו וולף

בסיור במלר"ד ב'הרסה'

ומכאן, הרב רגובי, לשאלה שעולה מאליה. **האם אתה מרגיש, כיועץ רפואי מוביל שמכיר כל ניואנס וכל מרפאה שכוחה עם התמחות ספציפית - שאולי גם בתוך מערכת הבריאות נכנסה איזו תחושה של מתא או אפילו של ניכור שמופנה כלפי הציבור החרדי?**

”לצער כן. אנחנו מזהים - שגם בתוך עולם הרפואה נכנסה הסתה לא פשוטה. כשאתה רואה רופאים שחוטמים על עצומות, מאיימים להשבית בתי חולים או לעזוב את הארץ - זה מטריד. כי מחר בבוקר, כשהם אמורים לטפל בחולה

מנכ"ל מזוור נחום פראנק בראיון לקו עיתונות

אם בירידה. “פרופ’ פופוביצר הציג שם נתונים קשים, מטרידים ממש. הוא דיבר מתוך ניסיון יומיומי על עשרות מקרים של מטופלים, גברים וגשים, צעירים ואפילו בני נוער, שנפטרו ממחלות ממאירות שהתגלו באיחור של חודשים ספורים בלבד. כמה בדיקות פשוטות היו יכולות להציל את חייהם. לפעמים זו בדיקה זמינה בקופת החולים, לפעמים שיחה קצרה עם רופא - אבל כשהו לא קורה בזמן, המחיר עלול להיות בלתי הפיך. “ההמסר של הגר”ד כהן היה ברור: אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו לחכות. האחריות למניעה היא לא של הרופא - היא של האדם עצמו, של הסביבה שלו, ושל החברה כולה. “אנחנו משקיעים כל כך הרבה בטיפול - אבל שוכחים שלפעמים אפשר היה למנוע את כל זה מראש. כשמבינים שמניעה היא חלק בלתי נפרד מהרפואה, לא נדחה בדיקות, לא נתעלם מסימנים, לא נעשן ולא נאמר ‘היה בסדר’. זה לא עוד נושא - זו הצלת חיים”.

שינוי תפיסתי

ארגון ‘מזוור’ מטפל ביותר מ־150 פניות רפואיות ביום. מדובר בפניות שמגיעות מכל הארץ, במצבים דחופים ושרטניים, בתחומי הרפואה השונים - ייעוץ, ליווי, תיאום בין רופאים, פתרונות בירוקרטיים, ועוד.

כל זה מתבצע תחת מערכת אחת שמנסה בכל דרך לחדר, לדייק ולייעל את המענה לכל אדם.

ובתוך העשייה הזו - נרקמת גם מהפכה עמוקה יותר. אחת המהפכות השקטות שמוביל הרב רגובי בשנים האחרונות בתוך ארגון ‘מזור’, היא שינוי בתפיסת הייעוץ הרפואי - ממודל כללי, למודל מבוסס התמחות. “אי אפשר שאדם אחד יידע הכל”, הוא אומר, “היום כל תחום ברפואה הוא עולם שלם - אונקולוגיה, נירולוגיה, קרדיולוגיה ועוד - כל אחד מהם דורש תשומת לב מיוחדת, מעקב שוטף, היכרות עם הרופאים הפעילים בשטח, ויכולת לרדת לפרטים הכי קטנים. לכן החלטנו לחלק את הייעוץ הרפואי לפי תחומים”. כאן מצטרף לשיחה גם נחום פראנק, מנכ"ל ארגון מזור, שמוביל את מהלך ההתחדשות הארגונית בשנתיים האחרונות. פראנק, ירושלמי במקור, בוגר ישיבת בית מתתיהו, שהיה מקורב לראש הישיבה הגאון רבי ברוך ויסבקר זצ"ל. בשנים האחרונות הוא הפך לדמות מרכזית מאחורי הקלעים של עולם הייעוץ הרפואי - זה שלא רק פועל, אלא גם בונה חזון. “בכל 26 שניות מתפרסם בעולם מאמר רפואי חדש. תבין מה המשמעות של זה”, הוא אומר. “עולם הרפואה מתקדם בקצב מסחרר - תרופות חדשות, טכנולוגיות פורצות דרך, התמחות של רופאים בתחומים מאוד צרים ומדויקים. אבל בתחום הייעוץ הרפואי? משום מה זה נראה בדיוק כמו לפני שלושים שנה.

“זהו פשוט לא עובד. אתה לא יכול לצפות מאדם אחד שהיה מעודכן בכל התחומים ותתי-התחומים - לדעת מה חדש, מי הרופא הכי מתאים, מי כבר לא פעיל, מה הטיפול הנכון, ובו בזמן גם לשבת מול מטופלים ולנתח תיקים. זה לא ריאלי”.

ומה עושים כדי לחולל שינוי בתחום?

“אנחנו, ב'מזור' כבר התחלנו במהפכה הזו. זו לא תוכנית עתידית - זה קורה עשוי, בפועל. יש אצלנו יועצים שכבר עובדים לפי תחום התמחות מוגדר, הם רואים רק תיקים מתוך תחום ההתמחות שלהם, וזו קפיצת מדרגה אמיתית

יחד עם צוות יועצי מזוור בישיבת היערכות עם מנהלי מחלקות בבית החולים שערי צדק

והוא מיד מבהיר: “כשאני לא בטוח - אני אומר שאני לא בטוח. אני חלילה לא אומר דברים בערך. אינני מהמר חלילה על בריאותו של איש - אלא בודק, תמיד בודק, הרופאים יודעים את זה”, מדגיש הרב רגובי, “והם גם מעריכים את זה. ואני מקפיד תמיד להזכיר: אני לא מחליף את שיקול הדעת של הרופאים, רק עוזר למטופל להגיע אליהם - בצורה הכי מדויקת שיש.

“וכל מה שאני יכול לעשות - זה רק בוכות הצוות שיש לי ב'מזור'. סביבי ישנו צוות גדול של עובדים, מתנדבים, אנשי חסד ואנשי רפואה בניהולו המקצועי של נחום פראנק, ויחד, אנחנו מצליחים לתת את המעטפת המלאה לכל אדם”. בשלב הזה, נחום פראנק מתערב: “מדובר בצוות באמת יוצא דופן, יש לנו ב'מזור' מערך ליווי אישי לחולים קשים - סיוע בבירוקרטיה, וגם מענה למקרים דחופים על ידי צוות אחיות ופרמדיקים. לצד זה פועלת מחלקת בריאות הנפש בניהול מנחם ברקוביץ ועו"ס מוטי כהן, ואגף לטיפול רגשי בהובלת הגב' גולדי רייסנר. כל אחד מומחה בתחומו. יחד, אנחנו מצליחים להחזיק מערכת שלא רק יודעת - אלא גם רואה את האדם ומלווה אותו בתהליכים המורכבים”.

הוויתור השקט

ניכר שפראנק מבקש להוסיף דבר מה, אך הוא מהסס רגע, כאילו שוקל אם לומר - ואז משתתף: “זו נקודה שלפעמים נבלעת בתוך כל העשייה. אולי הייתי צריך להעלות אותה קודם, אבל היא בהחלט הלב של הכל”, אומר פראנק. “אני מתכוון ליחס של מערכת הבריאות לאנשים מבוגרים”.

למה בוגרותך?

“לצער, קיימת במקרים מסוימים תחושה לא פשוטה, שבמערכת הבריאות, אדם מבוגר לא תמיד זוכה לאותה תשומת לב ולרמת המאמץ שהיו מושקעים בו אילו היה צעיר יותר. זה לא תמיד נאמר במפורש, אבל זה מורגש: בטון, בגישה, בהחלטות שמתקבלות מהר מדי או נראות שגרתיות מדי. יש טיפולים שמוטרים מהשולחן, ותחושה כללית של ויתור שקט - רק בגלל הגיל. אף אחד לא אומר שהחיים פחות שווים, אבל לפעמים, ככה זה מרגיש. וזה מדאג”.

“כי בסוף - מדובר באנשים. בהורים, בסבים ובסבתות, באנשים שכל אחד מהם הוא עולם שלם. והם ראויים לאותה השקעה, לאותה דאגה, לאותה לחימה. החברה שלנו נבחנת גם - ואולי בעיקר - באופן שבו היא מתייחסת למבוגריה ולמוחלשים שבה.

“זו תופעה שמערערת את היסוד הכי בסיסי - שכל אדם ראוי לטיפול, לכבוד, להתייחסות מקצועית בלי קשר לגיל או לנתון חיצוני אחר. כל אדם”.

באיכות הייעוץ. “כמהיר פראנק, “שהם עדיין לא עונים בעצמם תשובות למטופלים. הם נמצאים בתהליך של התמחות. כל אחד מהם מלווה את הרב רגובי, לומד ממנו תוך כדי תנועה כיצד הרב רגובי מתייחס לתיקים שרלוונטיים לתחומו, ובמקביל הוא יוצא ובא במחלקות בתחום ההתמחות שלו, נפגש עם פרופסורים בכירים - ורק כשגיע לרמת ידע מספקת, הוא יתחיל לייעץ באופן עצמאי.

“בעזרת ה', בקיץ הקרוב אנחנו מתכננים לצרף עוד ועוד יועצים - לתחומים וגם לתתי-תחומים. ככה זה צריך לעבוד. יועץ רפואי ייעודי, שוהו תחום ההתמחות שלו, עוסק רק במה שלמד, ואת התחום שלו הוא ‘חי’ לאורך היממה. רק כך נוכל באמת לעמוד בקצב של הרפואה המודרנית - ולתת לאנשים את ההכוונה המדויקת שמגיעה להם”.

“אני לומד בכל יום”

הריאיון נמשך כבר למעלה מחצי שעה. פעם בכמה דקות נכנסת שיחה דחופה - מקרה מורכב, מטופל שמחכה להכונה, או בן משפחה שמבקש תשובה מיידיה. הרב רגובי עונה בקצרה, במדויק, סוגר מעגל - וחוזר לראיון כאילו לא הופסק לרגע.

ואני יושב מולו ולא מפסיק להשתאות. לא מהאווירה - אלא מהעובדות. מהבהירות שבה הוא מסביר, מהשליטה בחומר, מהיכולת לדבר על תחומים רפואיים מורכבים בלי למצמץ. כנראה שמדובר גם בזיכרון טוב אבל יותר מכך בהבנה עמוקה, ערכנית, חדה.

ובכל שהשיחה מתקדמת, מתגנבת שאלה שקשה להתעלם ממנה. שאלה שאולי לא נעים לשאול - אבל אי אפשר שלא:

איך זה ייתכן? כל רופא, דוקטור או פרופסור, משקיע שנים של לימודים פורמליים, דוקטורטים, כנסים, ימי עיון, הכשרות איז-ספור. ואתה, יועץ רפואי בכיר, עוסק באין ספור מקרים רגישים, משוחח עם רופאים בכירים בנובה העיניים? איך זה אפשרי בשלא למדת רפואה באופן מסודר?

הרב רגובי לא מתבלבל לרגע. “אני לא רופא”, הוא אומר. “גם לא מתיימר להיות רופא. אני גם לא מקבל החלטות רפואיות. מה שאני עושה הוא, להבין את התמונה. להבין מה כתוב, מה לא כתוב, מה חסר. לדעת לאיזה תחום זה שייך, מי הרופא המתאים, איפה נמצא המומחה והיכן ניתן למצוא את הידע הכי עדכני בעולם עבור הבעיה הספציפית הזו”. הוא עוצר לרגע, ומוסיף: “אני עוסק בתחום הייעוץ הרפואי כמעט ארבעים שנה. לומד בכל יום, קורא מחקרים, מנתח תיקים, מציג שאלות, מבקר בבתי חולים, משוחח עם רופאים. כשאתה עושה את זה ברצף ובאינטנסיביות כל כך הרבה שנים - אתה מבין דברים לעומק”.